

Om valg i Vorby

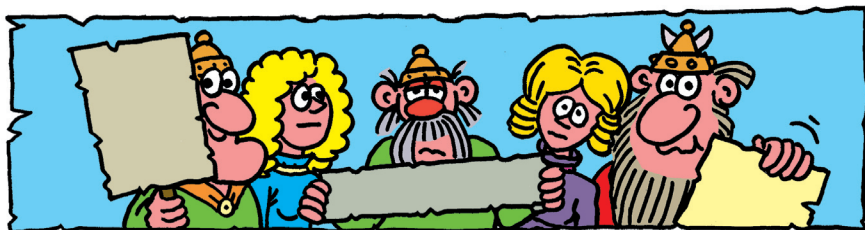
Gordius havde lagt mærke til, at nogle af medarbejderne på skibsværftet gik og hang med hovedet, som om hele verden gik dem imod. Der var ingen god grund til det, det var bare blevet en vane, når man arbejdede på værftet.

'ØV-BØV'

Gordius indkaldte derfor til valgmøde. Alle medarbejderne mødte op, fordi de troede, at de skulle vælge ny chef. Gorm Langskib var ganske vist ejer af Vorby skibsværft, men måske kunne man alligevel vælge en ny chef, for nogle gange kunne han bare være meget irriterende, når han blandede sig i deres arbejde.

Vikingerne medbragte skilte, parate til at påmale valgtekster. De var livet lidt op ved udsigten til lidt valgkamp.

Da alle var samlet, lod Gordius sin dybe stemme runge ud over forsamlingen.

"I vores moderne vikingeverden er vi ofte omgivet af negativ tale, men der er ingen, der kan tvinge os til at tænke og tale negativt, hvis vi ikke selv ønsker det.

Det er en gammel vikingetankegang, at vi mennesker dybest set kun har valget mellem to livsmønstre, som vi kan vælge at leve vore liv efter:

Som sejrherre eller som offer!

På en lang række områder udviser disse to livsmønstre en helt forskellig holdning til de begivenheder og situationer, vi kommer ud for. Budskabet er, at det liv som vi oplever i høj grad bliver bestemt af, hvilken indstilling vi har. Positiv eller negativ.

Negative tanker er selvforstærkende ligesom de positive tanker, men de kan ikke bruges til ret meget. Alle kender tilfælde, hvor vi er fanget i et mønster, der ligesom „kører i ring“, og hvor f.eks. den samme frygt eller bekymring bliver ved med at vende tilbage i tankerne - hver gang i en lidt mere forstærket form.

Her gælder det om hurtigt at få brudt dette uheldige kredsløb, når det melder sig. Og det kan - med lidt øvelse og ihærdighed - faktisk lade sig gøre. Blot man bevidst distraherer sig selv ved at tænke på noget andet (gerne noget rart!). F. eks. ved at nynne et eller andet glad kvad, der falder en ind.

Skulle man tilføje endnu et godt råd, kunne det være en opfordring til simpelt hen at glemme alle de gode undskyldninger, der altid eksisterer for, at tingene måske ikke lykkes. Gør man ikke det, er der stor chance for, at man senere befinder sig i besiddelse af en meget fin samling af de allerbedste undskyldninger, men blot ikke har nogen praktiske resultater at fremvise. Husk

på det gamle ord der siger, at „en viking med succes er en, der er for dum til at se vanskelighederne“.

Vikingen Hafgrim brummede så højt, at alle kunne høre det: "Det er ikke rigtigt, for når min viv skælder mig ud om morgenen, er jeg sur hele dagen. Det er virkelig ikke min skyld men min vivs. Hun kan jo bare lade være med at skælde mig ud."

Gordius tog nu en gammel vikingeformel i brug og skrev den på et bræt:

og fortsatte henvendt til Hafgrim:

"Her kan du se, at udfaldet helt afgøres af din reaktion. Så valget et dit alene, og hvis du ikke selv kan bestemme din reaktion, hvem kan så?"

Hafgrim tænkte og tænkte på hvad han skulle sige, men han kunne ikke finde på noget. Han vidste godt, at det først ville være efter mødet, at han ville finde et godt svar, men da ville det være for sent.

Gordius fortalte nu en af sine mange historier:

"To vikinger møder hinanden nogle få år efter, at de er kommet ud af fængslet, hvor de ikke er blevet behandlet særligt godt af deres fangevogtere.

"Har du tilgivet dem?" spurgte den første.

"Jeg tilgiver dem aldrig! Aldrig!" svarede den anden.

"Jamen så tror jeg," sagde den første viking, "at de stadig holder dig fanget. Gør de ikke?"

Den historie skulle lige synkes, og efter en lille pause fortsatte Gordius:

"Det hele er egentlig ret simpelt:

Når I tænker og reagerer positivt, oplever I større glæde.
Når I tænker og reagerer negativt, oplever I mindre eller slet ingen glæde.

I har selv ansvar for at vælge de tanker, følelser og den adfærd, som giver jer glæde, i stedet for det der giver jer mindre glæde. Den mest betydningsfulde ændring i en vikings liv er derfor en holdningsændring, for de rigtige holdninger skaber de rigtige handlinger.

Selvfølge lig løber vi alle ind i problemer, men man kan vælge at håndtere dem konstruktivt:

Man kan ændre på dem.

Man kan ændre sig selv, så man kan håndtere dem.

Man kan fjerne sig fra dem.

Gorm skrev derefter nogle sætninger om valg på en af de ubemalede valgplakater.

At reagere som offer

At beklage sig over problemer

At give nogen eller noget skylden

At føle skyld eller skam

At dømme

At bekymre sig

At dvæle ved det dårlige

Vrede, sorg, anspændthed

Skuffelse, tomhed

Krænkelser

Selvoptagethed

At rynke panden

At gøre noget hele tiden

At søge svaret i det ydre

At reagere som sejrherre

At fokusere på løsninger

At søge efter årsagen

At slutte fred med sig selv

At acceptere

At have tillid

At glæde sig over det gode

Åbenhed

Taknemmelighed

Tilgivelse

Venlighed

At smile

At give sig tid til stilhed

At lytte til den indre viden

Plakaten fik lov til at hænge i lang tid til glæde for medarbejdere, der måtte komme i dårligt humør.

Gorm afsluttede valgmødet med endnu en lille historie.

Historien blev hurtigt kendt af alle i Vorby, og efter kort tid var den også kendt i Deresby.

"Den gamle Vikingehøvding sad i solnedgangen uden for sin store hytte sammen med sin ældste sønnesøn, som han var ved at forklare, hvordan han følte.

„Det er, som om jeg har to ulve, der kæmper i mit hjerte“, sagde høvdingen,

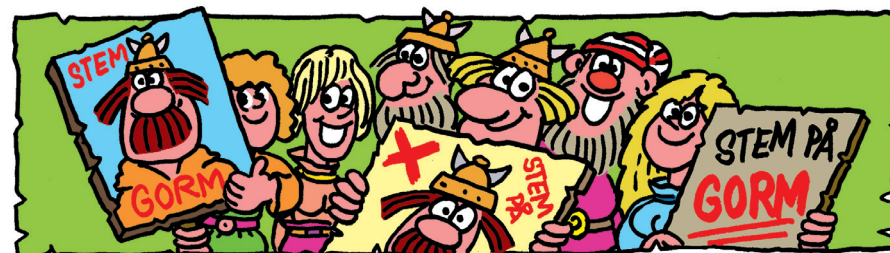
„Den ene er en hævngherrig, vred og voldelig ulv.

Den anden er en ulv, der er blid og venlig og kan lide andre levende væsener“.

„Hvilken af disse to ulve vil vinde kampen i dit hjerte?“, spurgte sønnesønnen.

Og høvdingen svarede: - „Den ulv, som jeg fodrer.“

Medarbejderne ville alligevel ikke helt undvære et valg og malede dagen efter plakaterne for deres chef Gorm.
Bare for en sikkerheds skyld.

De tre spørgsmål!

◇ Har jeg fået ny viden i dette kapitel, som jeg med fordel kan bruge?

◇ Kan jeg gøre det, og hvad vil nytten være?

◇ Har jeg viljen og energien til at gøre det?

Vi er, hvad vi gør igen og igen.
Fortræffelighed er således ikke en handling, men en vane.

Aristoteles